

Sygn. akt VIII U 127/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2017 r. w Gliwicach

sprawy J. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 16 listopada 2016 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 127/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 listopada 2016r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu J. G. (G.) prawa do emerytury na podstawie art.184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z §4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, gdyż ubezpieczony nie osiągnął wieku emerytalnego oraz na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił wymaganego 25 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego, a jedynie 21 lat, 4 miesiące i 3 dni.

W odwołaniu od powyższej decyzji sprecyzowanym na rozprawie w dniu 22 marca 2017r. ubezpieczony wniósł o jej zmianę i przeliczenie emerytury na podstawie w art.53 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS przez przyjęcie nowej kwoty bazowej do części socjalnej emerytury. Ubezpieczony dodał, iż organ rentowy błędnie ograniczył się w zaskarżonej decyzji do rozpoznania uprawnień ubezpieczonego do emerytury z art.184 w/w ustawy, gdy tymczasem odwołujący spełnia przesłanki do nabycia emerytury górniczej z art. 50a ust. 1 i 2 ustawy, a w konsekwencji także przesłanki do przeliczenia świadczenia zgodnie z powołanym wcześniej przepisem art.53 ust.4 ustawy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 27 kwietnia 2006r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu J. G. urodzonemu w dniu (...) prawo do emerytury górniczej na podstawie art. 50e ustawy o emeryturach i rentach z FUS (emerytura górnicza bez względu na wiek) wobec udowodnienia 25 lat okresów pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią.

W dniu 13 sierpnia 2009r. ubezpieczony złożył w organie rentowym wniosek o przyznanie kolejnej emerytury górniczej w związku z ukończeniem 50 lat życia.

Decyzją z dnia 24 sierpnia 2009r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej na podstawie art.50a ust.2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz z uwagi na posiadanie przez ubezpieczonego co najmniej 30 miesięcznego okresu podlegania ubezpieczeniom społecznym po przyznaniu prawa do emerytury górniczej bez względu na wiek, przeliczył nowe świadczenie z zastosowaniem art.53 ust.4 powołanej ustawy, a mianowicie do ustalenia części socjalnej emerytury (24%) zastosował nową kwotę bazową obowiązującą w dacie zgłoszenia wniosku, to jest 2.578,26 zł.

Po przyznaniu tego świadczenia ubezpieczony przez ponad 30 miesięcy kontynuował zatrudnienie w (...) Sp. z o.o. oraz w (...) Sp. z o.o. w T..

W dniu (...) ubezpieczony w związku z ukończeniem wieku 55 lat wystąpił z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury górniczej z art.50a ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy decyzją z dnia 28 marca 2014r. odmówił prawa do tego świadczenia, gdyż ubezpieczonemu przyznano już wcześniej emeryturę górniczą na podstawie wymienionego przepisu (art.50a ust.2 ustawy).

Od decyzji tej ubezpieczony nie wniósł odwołania doprowadzając tym samym do jej uprawomocnienia.

Kolejny wniosek o przyznanie prawa do emerytury ubezpieczony złożył w dniu 28 października 2016r. i w jego rozpoznaniu organ rentowy wydał decyzję zaskarżoną, omówioną na wstępie.

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego jako jednoznacznie wynikający z tych dowodów i nie kwestionowany przez strony.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego J. G. nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszym postępowaniu ubezpieczony domagał się przyznania prawa do emerytury górniczej na podstawie art.50a ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2016r., poz.887) zwanej dalej ustawą, w związku ukończeniem wieku emerytalnego 55 lat i jej przeliczenia z zastosowaniem art.53 ust.4 ustawy, czyli przy przyjęciu nowej kwoty bazowej do części socjalnej świadczenia.

Tymczasem zauważyć należy, iż decyzja zaskarżona z dnia 16 listopada 2016r. dotyczyła prawa do emerytury wcześniejszej z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych, to jest z art.184 ustawy w związku z §4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych

w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r. Nr 8 poz.43 ze zm.) i w takim zakresie winna podlegać ocenie Sądu.

Zgodnie bowiem z ukształtowanym stanowiskiem judykatury w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot rozpoznawanej sprawy sądowej wyznacza decyzja organu rentowego, od której wniesiono odwołanie (art.477⁹ i art. 477¹⁴) i tylko w tym zakresie podlega ona kontroli Sądu zarówno pod względem formalnej poprawności jak i merytorycznej zasadności (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2016r. I UZ 29/16).

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31 grudnia 1948r., który:

- ukończył 60 lat,
- udokumentował do dnia 31 grudnia 1998r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze,
- nie przystąpił do OFE albo złożył wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

Z materiału dowodowego w sprawy jednoznacznie wynika, iż ubezpieczony nie spełnia wszystkich koniecznych warunków prawa do w/w emerytury, gdyż nie osiągnął wymaganego wieku emerytalnego 60 lat oraz na dzień 31 grudnia 1998r. nie udowodnił 25 - letniego okresu składkowego i nieskładkowego, a jedynie 21 lat, 4 miesiące i 3 dni. Okoliczności tych ubezpieczony nie kwestionował.

Skoro ubezpieczony nie spełnia przesłanek do tego nowego świadczenia, to brak jest również podstaw do przeliczenia emerytury na podstawie art.53 ust.4 w związku z ust.3 ustawy.

Przepis ten przewiduje bowiem możliwość przeliczenia emerytury przy spełnieniu przesłanek warunkujących nabycie prawa do emerytury na innej podstawie prawnej oraz udowodnieniu co najmniej 30 miesięcy podlegania ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym po przyznaniu prawa do świadczenia (ten ostatni warunek ubezpieczony bezsprzecznie spełnia, bo po przyznaniu prawa do emerytury górniczej decyzją z dnia 24 sierpnia 2009r. przez ponad 30 miesięcy kontynuował zatrudnienie w (...) Sp. z o.o. oraz w (...) Sp. z o.o. w T.).

Wypada dodać, iż rację ma organ rentowy, iż ubezpieczonemu nie przysługuje prawo do kolejnej emerytury górniczej w związku z ukończeniem 55 roku życia na podstawie art.55a ust. 1 ustawy, gdy ubezpieczony decyzją z dnia 24 sierpnia 2009r. miał już przyznaną emeryturę w oparciu o ten sam przepis, a mianowicie art.50a ust.2 ustawy w związku z ukończeniem 50 roku życia. Sąd w pełni podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Katowicach zaprezentowane w wyroku z dnia 5 marca 2013r. sygn. III AUa 117/12, iż „ ubezpieczony, któremu przyznano górniczą emeryturę na podstawie art.50a ust.2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie nabywa prawa do takiego świadczenia w oparciu o przepis art.50a ust.1 tej ustawy po osiągnięciu wieku 55 lat ”.

Zgodnie z art. 50a ust. 1 ustawy, górnicza emerytura przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) ukończył 55 lat życia;
- 2) ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1;

3) nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Po myśli ust. 2 tego samego przepisu - wiek emerytalny wymagany od pracowników: kobiet mających co najmniej 20 lat, a mężczyzn co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wynosi 50 lat.

Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Katowicach w uzasadnieniu powołanego powyżej orzeczenia: „ przewidziana w art. 50a górnicza emerytura, której nabycie ustawodawca wiąże z osiągnięciem stosownego wieku, uzależnionego od określonego okresu pracy górniczej przewidzianej w art. 50c ust. 1 - pomimo, iż warunki do jej uzyskania określono w dwóch odrębnych ustępach tego przepisu, faktycznie stanowi rodzajowo tożsame świadczenie.

W konsekwencji też ubezpieczony, któremu z chwilą osiągnięcia wieku 50 lat przyznano prawo do górniczej emerytury na podstawie ust. 2 omawianego art.50a ustawy

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tj. wobec wykazania okresu pracy górniczej wynoszącego łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, po ukończeniu 55 lat życia - tylko z tej przyczyny - nie nabędzie prawa do górniczej emerytury przewidzianej w ust. 1 art. 50a, albowiem w istocie po jego stronie nie wystąpiły jakiegokolwiek przesłanki uzasadniające uzyskanie prawa do kolejnego świadczenia - nadal uzależnionego od wykazania okresu pracy górniczej wynoszącego łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 25 lat, w tym co najmniej jedynie 10 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1 ”.

Zaznaczyć należy, iż organ rentowy wcześniejszą decyzją z dnia 28 marca 2014r. odmówił już ubezpieczonemu prawa do kolejnej emerytury górniczej na podstawie art.50a ustawy z przyczyn wskazanych powyżej, a od decyzji tej ubezpieczony nie wniósł odwołania doprowadzając tym samym do jej uprawomocnienia.

Reasumując, Sąd stwierdził, iż zaskarżona decyzja organu rentowego odpowiada prawu i stąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie ubezpieczonego jako bezzasadne.

(-) SSO Grażyna Łazowska